

være den Bebrejdelse bekendt, han rettede imod mig i saa Henseende.

Det ærede Medlem sagde, at naar den ærede Ordfører havde antydet, at vi muligvis komme til en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten, om ikke just i Forbindelse med en Toldreform, vilde det ærede Medlem sige, at det behøvedes saamænd ikke: man kunde blot spare paa Militærudgifterne, og da kunde man faa alt det, der skulde til for at faa Nedsættelse i Toldindtægterne, der behøvedes aldeles ingen ny Skatter! Nu nævnede det ærede Medlem nogle Tal med Hensyn til Toldindtægter, og jeg forstod af det ærede Medlems Tal, at det mindste, han vilde spare paa Toldindtægterne, var 12 Millioner. Jeg vil dertil sige til det ærede Medlem, at hvis hans Meningsfæller, Smaafolk her i København og i Byerne — det er jo navnlig dem — skulle vente paa en Toldlov, indtil det er lykkedes det ærede Medlem og hans Meningsfæller at føre igennem dette Ting og det andet Ting en Reduktion af Militærudgifterne, en Overenskomst paa dette Punkt, der nedbringer dem med 12 Millioner, tror jeg, de komme til at vente temmelig længe. Og jeg tror, at disse Smaafolk vare bedre tjente med, at vi lidt hurtigere fik en Toldlov, selv om vi maatte slaa noget af paa disse store Ord. Jeg ved ikke, hvorledes andre Landes Socialdemokrater stille sig, naar de staa overfor en Afstemning over deres Budgetter, deres Staters Finanslove. Men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der vistnok er meget faa Lande i Europa — om overhovedet noget —, hvor der bydes socialdemokratiske Repræsentanter Lejlighed til at stemme for en for Smaafolk saa gunstig Finanslov som denne. Jeg tror, at ærede Medlemmer skulle lede længe mellem europæiske Budgetter for at finde et Budget, der har forholdsvis saa store Bevillinger til Smaafolks Alderdomsforsørgelse, Sygeforsikring, Hjælp til de fri Fattiggasser, Ulykkesforsikring, vederlagsfri Behandling af smitsomme Sygdomme og nu den store Udgift til Tuberkulosen, der jo kun er en Begyndelse paa, hvad Staten vil yde til Bekæmpelse af denne frygtelige Sygdom. Og naar vi tage Statslaanefonden med, lad mig saa sige, at man vistnok ogsaa vil finde meget faa Budgetter, paa hvilke der saa rundhaandet stilles Penge til Disposition til Oprettelse af selvstændige Erhverv for Smaafolk. Jeg tænker herved navnlig paa Husmandslaan og Fiskerilaan. Jeg er noget tilbøjelig til

at tro, at hvis det i Virkeligheden afgang af de Herrer Socialdemokraters Stemmer, hvorvidt alle disse Penge, der findes paa denne Finanslov, virkelig skulde komme til Udbetaling til alle disse Smaafolk, vilde alligevel Stemmerne komme for Loven.

Naar det ærede Medlem bruger Militærudgifterne og de indirekte Skatter som Undskyldning for, at han ikke vil stemme for denne Finanslov, vil jeg sige, hvad jeg allerede har nævnt, at der er meget faa Lande, hvor Militærudgifterne ere forholdsvis lavere.

Naar det ærede Medlem taler om Tolden, er det rigtigt, at den indkommer med et meget stort Beløb, deri er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg har allerede ved denne Sags første Behandling udtalt, at jeg ogsaa finder, at Forholdet mellem Beløbene af de direkte og de indirekte Skatter her i Landet ikke er, som det bør være, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Smaafolk i dette Land i Modsætning til Forholdet i de fleste andre Lande ere fri for Told paa Brød, paa Kød, paa Fødevarer, i det hele paa det, der er Livets allerførste Fornødenheder. Der er ikke saa overmaade mange Lande, hvor Smaafolk ere fri for det. Se vi op mod Nord til Norge eller mod Øst til Sverige eller mod Syd til Tyskland eller for Resten rundt omkring til de allerfleste europæiske Lande, have de Korntold, Brødtold, Meltold og Told paa Kød og Flæsk og alt, hvad dertil hører. Have vi megen Told her i Landet, er den i hvert Fald ikke af den allerværste Art. Selv naar vi se over til England, som jo er fri for Toldsatser paa disse Ting, tror jeg, det ærede Medlem vil komme til det Resultat, at England opkræver en saa overordentlig høj Told paa Spiritus, Tobak og Te, som nydes af den menige Mand i England, at den menige Mand der maa betale fuldt saa meget i Toldskat, som han gør i det Land Danmark. Derfor siger jeg til det ærede Medlem, at det staar det ærede Medlem og hans Meningsfæller frit for ikke at stemme for denne Finanslov, men jeg tror, at der faa Steder bydes Lejlighed for Folk, som repræsentere de lavere stillede i Samfundet, til at stemme for saa god en Finanslov for Smaafolk som den, der her bydes de Herrer danske Socialdemokrater Lejlighed til at stemme for i Dag.

Jeg vil slutte med nogle Bemærkninger angaaende Toldreformen. Som ærede Medlemmer erindre, udtalte jeg, saa vidt jeg husker den 19. Oktober, her i Tinget,